

Parlar de l'origen de qualsevol tradició resulta extremadament difícil. Més encara, quan aquest origen es perd tot remuntant el fil històric. Moltes són les teories generades per diferents estudiosos, argumentades amb antigues referències escrites, i moltes sovint contradictòries. Aquest és el cas dels Diables, antiga tradició de la nostra terra, de la que es creu el seu origen al segle XV i ubicada bàsicament al Penedès, Camp de Tarragona, Priorat i Garraf. No és però l'objectiu d'aquest text, debatre o presentar quin és l'origen dels diables, sinó explicar què són els versots: una vessant imprescindible d'aquesta tradició.

### EL TEATRE POPULAR.. I ELS DIABLES

Juntament amb la pagana adoració al foc, que ha sentit l'home des dels inicis del temps, i a la posterior brutal cristianització de la nostra societat, que va marcar

han tingut la seva evolució i han hagut d'adaptar-se a les diferents èpoques que han viscut. Per això, les manifestacions de teatre popular emmarcades dins del món dels Diables han estat, clàssicament, dues: L'auto Sacramental i els Versots.

pecats capitals (representats per diables). Al final, però l'Arcàngel Sant Miquel salvava a l'home contraposant les virtuts de l'home als pecats capitals.

### ELS VERSOTS

Els versots són versos de caràcter satíric, crític, desvergonyit i irònic, amb un llenguatge gras i groller. De fet els versots són una del nombrós ventall d'expressions literàries orals de caràcter popular que hi ha arreu. Des de les corrandes a casa nostra, passant per les chirigotas andaluses fins als vertzos bascos, passant per les més nostrades xirimies menorquines, són exemples d'una mateixa necessitat: la necessitat del poble d'explicar, narrar i fer crònica quotidiana.

Els versos doncs són un model comunicatiu allunyat de la mediatització informativa dels mitjans (en temps passat els sermons dels mossens o les oracions dels pregoners i actualment dels mass mèdia o les publicacions institucionals). És un model periodístic informatiu popular, i com a tal, revestit d'acidesa i crítica que explica el que passa a la vila, als voltants, a la comarca o al país... de fet explica qualsevol cosa ■



Cada diable crema una carretilla abans de llegir el versot

profundament la nostra cultura; hi trobem també el Teatre Popular, com un dels elements constituents o conformadors del que és, avui en dia, qualsevol Ball de Diables (o Colla de Diables).

Com tot, les tradicions també

L'auto sacramental: que consistia en una obra de teatre amb marcat contingut religiós que representava l'eterna lluita entre el bé i el mal; és a dir entre els àngels i els diables. Sovint narrava la història de l'últim intent de Lluçifer per corrompre a un peregrí tot emprant els set